

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Pritožba, ki jo je Pêra-Grave – Sociedade Agrícola, Unipessoal, L^{da} vložila 22. maja 2014 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 27. februarja 2014 v zadevi T-602/11, Pêra-Grave – Sociedade Agrícola, Unipessoal, L^{da} proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-249/14 P)

(2014/C 361/02)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Pêra-Grave – Sociedade Agrícola, Unipessoal, L^{da} (zastopnik: J. de Oliveira Vaz Miranda de Sousa, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Fundação Eugénio de Almeida

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- sodbo Splošnega sodišča z dne 27. februarja 2014 v zadevi T-602/11 razveljavi;
- podredno, zadevo vrne Splošnemu sodišču, da to o njej dokončno odloči;
- UUNT kot toženi stranki v postopku pred Splošnim sodiščem naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka trdi, da je izpodbijana sodba napačna v delu, v katerem je Splošno sodišče napačno razlagalo in uporabilo člen 8(1)(b) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti. ⁽¹⁾ Ta pritožbeni razlog je sestavljen iz treh delov, ki temeljijo na teh nizih trditvev:

1. Splošno sodišče ni ustrezno obrazložilo dejanske verjetnosti zmede pri zadevnih znamkah. Ustrezna in objektivna ugotovitev dejanske verjetnosti zmede med znamkama ne more temeljiti zgolj na tem, da glede na enakost blaga pod tema znamkama in zelo nizko stopnjo vizualne podobnosti ter nizko stopnjo slušne podobnosti med njima (čeprav sta pomensko različni) ni mogoče izključiti, da bi zadevni potrošnik lahko menil, da blago pod tema znamkama izvira od istega podjetja ali od gospodarsko povezanih podjetij. „Verjetnost zmede“ namreč ne pomeni zgolj možnosti za nastanek zmede, temveč verjetnost, da bo do nje prišlo. Ni mogoče predpostavljati verjetnosti zmede samo zaradi določene podobnosti med znamkama, čeprav gre pri njiju za isto blago.

2. V izpodbijani sodbi je člen 8(1)(b) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti napačno uporabljen tudi v delu, v katerem Splošno sodišče pri celostni presoji verjetnosti zmede med znamkami z zelo nizko stopnjo vizualne podobnosti in nizko stopnjo slušne podobnosti ni upoštevalo učinka in pomembnosti pomenske različnosti znakov. V skladu z ustaljeno sodno prakso bi morala pomenska vsebina prijavljene znamke zadostovati za nevtralizacijo zelo nizke stopnje vizualne podobnosti in nizke stopnje slušne podobnosti, ki ju je med prijavljeno znamko in prejšnjo znamko ugotovilo Splošno sodišče.
3. Nazadnje, Splošno sodišče je s tem, da je pri ugotovitvi verjetnosti zmede presojalo obstoj verjetnosti zmede med zadevnimi znaki, ne da bi upoštevalo vse dejavnike, ki se nanašajo na okoliščine zadeve, napačno uporabilo člen 8(1)(b) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti. Natančneje, Splošno sodišče ni upoštevalo odločilne okoliščine dejanskega stanja v postopku, in sicer izvora, zgodovine ter geografskega pomena besede, vključene v znamke iz tega postopka, in njene simbolne povezave z blagom, označenim z navedenimi znaki. Splošno sodišče je tako v tem delu tudi izkrivilo dejansko stanje postopka.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti UL L 78, str. 1.

Tožba, vložena 18. julija 2014 – Evropska komisija proti Republiki Avstriji

(Zadeva C-346/14)

(2014/C 361/03)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: E. Manhaeve in G. Wilms, agenta)

Tožena stranka: Republika Avstrija

Predloga tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je tožena stranka pri podelitvi dovoljenja za gradnjo hidroelektrarne na Schwarze Sulm kršila obveznosti iz člena 4(3) PDEU v povezavi s členom 288 PDEU s tem, da ni pravilno uporabila določb člena 4(1) Direktive 2000/60/ES ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: okvirna direktiva o vodah) v povezavi s členom 4(7) navedene direktive;
- Republiki Avstriji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Avstrija naj bi skušala zaobiti prepoved poslabšanja stanja, ki je kot temeljno načelo okvirne direktive o vodah določeno v členu 4(1) navedene direktive, in s tem naj bi kršila pogoje za oprostitev, ki so določeni v členu 4(7) te direktive.

Ratione temporis veljavnost okvirne direktive o vodah naj bi temeljila na sodni praksi Sodišča, v skladu s katero države članice v času, ko rok za prenos direktive v nacionalno pravo še ni potekel, ne smejo sprejeti določb, ki bi močno ogrozile uresničitev ciljev, določenih z direktivo (člen 4(3) PDEU v povezavi s členom 288 PDEU).